

АБОНАМЕНТЪ

За България год. 20 л.
6 м. 12 л.
За странство 40 л.

Единъ брой 20 стот.

Телефонъ № 350.

ДОБРУДЖА

Органъ на централния добруджански народенъ съветъ

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща по споразумение.

Адресъ:

в „Добруджа“ — площадъ
„Черна Вланица“ № 5.За
свободна
свобода.

Работен и се връщатъ.

БЪЖАНЦИТЪ.

Между исканията, които добруджанските организации прѣдвяватъ на прѣдставителитѣ на великитѣ сили, стои и това за дѣявателността на бѣжанцитѣ по мѣстожителствата имъ. Разбира се, че организациитѣ, съ огледъ на причинитѣ, които сж накарали бѣжанцитѣ да напуснатъ роднитѣ си мѣста, никога нѣма да се съгласятъ да посѣвѣтватъ тия нещастни хора да се върнатъ, безъ да иматъ достатъчно гаранции, че ромжискитѣ власти нѣма да ги прѣсѣдватъ.

Намѣ сж познати добръ всички прийоми на ромжиската олигархическа власт и всичката безскрупулностъ на ромжиската администрация и, когато говоримъ за гаранции, ние ги търсимъ вънъ отъ сферата на дѣйствиата на ромжискитѣ законодателни и изпълнителни власти. Да посѣвѣтваме бѣжанцитѣ да се завърнатъ въ роднитѣ си мѣста ние ще се съгласимъ само тогава, ако великитѣ сили ги приематъ подъ списъкъ и деклариратъ, че ги поставятъ подъ свое покровителство, или пъкъ, ако ромжискитѣ административни власти бждатъ вдигнати отъ Добруджа и управлението на областта се повѣри изцяло на окупационнитѣ власти на Съглашението.

Ромжнитѣ твърдятъ, че българитѣ сж размирень елементъ; ние пъкъ твърдимъ, че за всичко, което става въ Добруджа, причината е ромжиско управление, което не познава никакви божествени и човѣшки закони. Кой е правъ? Съглашението, което търси истината, може да я намѣри много лесно, като поеме цѣлото управление на областта въ своитѣ ръцѣ. Защо ромжнитѣ не се съгласятъ на това наше предложение?

Ромжнитѣ говорятъ за права. Права, обаче, не се установяватъ произволно и съ насилие. Цѣлиятъ свѣтъ се въоръжи противъ Германия за да не позволи да се установи подобно положение на нѣщата. Нима тоя свѣтъ се отказва да тегли логическитѣ послѣдствия отъ своитѣ лозунги?

Ние прѣдчувствуваме възражението: българитѣ отидоха на стравата на ония, които искаха да установятъ произвола и насилието като аргументи на правото; българитѣ, слѣдователно, нѣматъ право да се оплакватъ, че онова, което защитаваха, се обръща противъ тяхъ. Но това възражение само формално е право; фактически работитѣ стоятъ другояче. Ние се бихме съ Германия, но не за германскитѣ принципи. За да отидемъ съ Германия, ние бѣхме принудени отъ неотстъпчивостта и отъ хищническитѣ апетити на нашитѣ съседни, които и тогава, и днесъ не познаватъ граници. Ние, обаче, веднага реагирахме противъ германското разбиране, когато то поиска да ни наложи кондоминиумъ въ сѣверна Добруджа.

размѣна за смѣтка на Тракия и Македония.

Спорътъ, който българскитѣ печатъ водятъ съ германскитѣ, съ Вендела и съ турскитѣ печатъ, поведението, което ние държахме въ надвечерието на войната, прѣвъ войната и което държимъ днесъ, — всичко това говори, че не насилието и произвола сж били ръководящитѣ принципи на нѣщата политика. Могатъ ли нашитѣ съседни да кажатъ за себе си същото?

Ромжнитѣ се нахвърлиха върху своята съюзница Русия, щомъ тя бѣше поставена въ невъзможностъ да се защитава и заграбиха Бесарабия; сѣрбитѣ стѣпиха на всичкитѣ си съглашения и увѣрениа отъ прѣди и въ врѣме на войната и прѣдвяватъ претенции по всички географически посоки, а гърцитѣ искатъ да възстановятъ старата византийска империя, съ която иматъ само това общо, че тѣхното „културно влияние“ я разруши.

Разликата между насъ и нашитѣ съседни е очевидна и отъ факта, че нѣматъ въ България нѣщо общо противъ националното обединение на сѣрби, ромжии и гърци, макаръ, че всѣка отъ тия нации при новото положение ще има въ държавитѣ си два пѣти по-голямъ население отъ България, което не може да бжде безразлично за насъ. Въ Атина, Бѣлградъ и Букурещъ, обаче, не само викатъ, но се готвятъ да основатъ новъ съюзъ противъ „мегаломанскитѣ намѣрения“ на България.

Иронията, която се крие въ това положение на нѣщата, ще забѣлжи всѣки разуменъ човѣкъ. Но тя ще стане още по-голяма, като се вземе прѣлъ видъ и слѣдното: споредъ прѣброяването прѣвъ 1910 г., България е имала 4,337,513 души население, Гърция (прѣброяване прѣвъ 1907 г.) — 2,631,952 души, Сърбия — 2,911,701 души и Ромжния (прѣброяване 1912 г.) — 7,248,061 души. Сега послѣднитѣ три държави се готвятъ да ставатъ съ по 11—15 милиона население, а на България не само не позволяватъ да стане около 8 милиона, но искатъ и да я намалатъ.

Всичко това показва, че нашата нация е заплашена и че е дългъ на културнитѣ народи да защитятъ сънародникитѣ ни и съ това да подготвятъ траенъ миръ на Балканитѣ.

Ромжния за куцовласитѣ.

Споредъ солунския в. „Фосъ“, букурещкото македонско дружество е изпратило мемоаръ въ конференцията, съ който иска да се отдѣлятъ отъ Гърция куцовласитѣ въ Епиръ и Македония.

Ромжиски опасения.

Солунскитѣ в. „Македония“ се научава, че ромжискитѣ печатъ се безпокоятъ, понеже се опасаватъ, че ромжискитѣ искания нѣмало да бждатъ удовлетворени.

Ромжния за Букурещкия миръ.

Ромжнитѣ сж твърдѣ чувствителни, когато става въпросъ за Букурещкия миръ отъ 9 мартъ 1917 г. Г-нъ Дисеску, прѣдседател на ромжиското дружество за лигата на народитѣ, е направилъ, между другото, слѣднитѣ изявления въ в. „Фигаро“:

Ромжния не е сключила юридически миръ съ централнитѣ сили. Истина е, че документътъ отъ 9 мартъ 1917 год. носѣше заглавието „Миренъ договоръ“, но това бѣше една маневра на централнитѣ сили, за да направятъ впечатление на Съглашението.

Бесарабия не бѣ анексирана отъ ромжнитѣ по силата на мирния договоръ; обединението ѝ бѣ извършено благодарение окупацията отъ ромжиската армия и френската помощ, дадена отъ генералъ Бертело и свободно изразената воля на населението въ Бесарабия.

Германцитѣ не се противопоставиха на анексиата, защото искаха, безъ да сръщатъ съпротива отъ ромжискитѣ войски, да минатъ въ Русия и да турятъ ръка на богатата реколта въ Украйна.

Положението на война продължи и слѣдъ Букурещкия миръ; германцитѣ винаги се отнасяха като неприятелни въ Ромжния.

Щомъ стана възможно, Ромжния наруши мира отъ 9 мартъ 1917 год.; тя продължи войната, която обстоятелствата ѝ бѣха наложили да прѣкрати врѣменно.

Добруджа и България.

„Опиинионъ“ съобщава отъ Парижъ: Комисията по ромжискитѣ искания привършила работитѣ си. Споредъ нѣкои свѣдѣния, комисията прѣдложила Добруджа да се даде на България.

Ромжния иска помощъ.

Едно писмо на ген. Илиеску.

Генералъ Илиеску, бившъ началникъ-щаба на ромжиската армия, е отправилъ слѣдното писмо до „Пти Паризиенъ“: „Пти Паризиенъ“, пише Илиеску, винаги благодарно е защитавалъ интереситѣ на моето отечество, и то въ най-труднитѣ моменти на войната; къмъ него се обръщамъ още веднажъ, за да издигна гласа си въ защита на Ромжния; нейното положение наистина е обезпокоително.

Позволете да ви напомня, че ние съ поляцитѣ се намираме направо въ сѣприкосновение съ руската анархия и че ние заедно съ поляцитѣ трѣбва да издигнемъ една силна прѣграда противъ болшевишката опасностъ, за да запазимъ Европа отъ зараза. И другъ пѣтъ въ историческитѣ врѣмена ние, заедно съ поляцитѣ, изпълнихме подобна мисия, като защитихме западната цивилизация противъ варварството на азиатското нашествие. Но за да можемъ сега да образуваме силна прѣграда на изтокъ противъ проникването на болшевиизма въ нашата страна, трѣбва Полша и Ромжния да бждатъ сигурни откъмъ западната си граница. Това се извърши вече по отношение на Полша, понеже новото примирие осигури Полша откъмъ Германия. Уви! ние не можемъ да кажемъ същото за насъ — новото примирие не ни осигури откъмъ сѣверъ и западъ. Споредъ повѣрени свѣдѣния, понастоящемъ цѣли провинции сж тероризирани отъ унгарски части; чисто ромжиски земи, като Ба-

натъ сж разграбвани и унижени отъ редовнитѣ войски на нашитѣ приятели и съседни — сѣрбитѣ, прѣдъ очитѣ на индеферентнитѣ ни велики съюзници.

Въ нашъ интересъ и въ тоя на Съглашението, ние искаме да се взематъ спѣшни и ефикасни мѣрки, за да се установи редъ и спокойствие въ отстъпенитѣ на Ромжния територии по съюзния договоръ отъ 1916 год.; въ противенъ случай, ние нѣма да можемъ да противопоставимъ отпоръ на всемирната опасностъ откъмъ изтокъ. Между другитѣ мѣрки за обществения редъ и националната сигурностъ, които съюзникитѣ трѣбва да взематъ за собствения си интересъ, ние считаме, че е необходимо, прѣди всичко, френски войски да окупиратъ областта Торонталъ — спорната зона въ Банатъ — до рѣшението на мирната конференция; слѣдъ това, да се въведе ромжиска администрация въ областитѣ, които ни призна договорътъ отъ 1916 год. и които за сега се държатъ окупирани отъ въковнитѣ ни врагове — унгарцитѣ. Съглашението вече позволи на новитѣ съюзници — чехо-словацитѣ — да окупиратъ териториитѣ въ бивша Австро-Унгария, които считатъ необходимъ за своята държава; Съглашението би ли се противопоставило, щото единъ старъ съюзникъ, като насъ, взели активно участие въ войната, съзнателно рѣшили да понесемъ огромни жертви, и а к а р ъ и прѣддени, изоставени, никога не се отказаме отъ доврението си къмъ Съглашението, — да заемемъ класическитѣ земи на ромжницата, които сега сж жертва на унгарската анархия и отмишление? Френскитѣ печатъ, винаги чувствителенъ къмъ справедливостта и гуманността, върватъ, нѣма да остави да мислимъ, че храни симпатии само къмъ юначитѣ славянски народи отъ бившата австро-унгарска монархия — нѣма да гледа безчувствено страданията и оплакванията на единъ народъ, тъй тѣсно привързанъ къмъ Франция — ромжискитѣ. На помощъ! На помощъ!

Генералъ Д. Илиеску.

Б. Р. Ромжнитѣ плачатъ за своитѣ земи, а чуждитѣ държатъ въ клещи; ромжнитѣ се оплакватъ отъ чуждото управление, а за подобрѣние на своето, отъ което сж писнали кански и бесарабци и добруджанци, не вършатъ нищо. Това показва, какъвъ е тоя народъ, който се готви да защитава западната култура отъ болшевикитѣ. Ами, че противорѣчиата, които докареха болшевиизма въ Русия, бѣха по-малки отъ тия, които съществуватъ днесъ въ Ромжния!

Дунавската конфедерация.

Гърция изолирана.

Споредъ в. „Еласъ“ отъ 15 мартъ, „Кориере дела Сера“ свѣтватъ италианското правителство да не се съгласи съ френския проектъ за образуване на една дунавска конфедерация между България, Ромжния, Югославия и нѣмска Австрия.

Италианскитѣ вѣстникъ виждалъ въ образуването на конфедерацията една опасностъ за Италия, понеже новиятъ съюзъ би билъ единъ видъ прѣдпрещена Австрия.

Споредъ една друга телеграма на „Македония“ отъ Парижъ, балканската конфедерация щѣла да се осъществи. Френскитѣ политически кръгове се изказвали благоприятно за конфедерацията, понеже така би се осветило присъединяването на нѣмска Австрия къмъ Германия.

П. В. Генцов.

Сънката на Аспаруха.

(Балада).

Въ мъглитъ на тегловната родина
Несръстници мечти ме пакъ влѣкатъ...
Смѣнява се картина слѣдъ картина,
Изреждатъ се печални кжтъ слѣдъ кжтъ...
Тревожний стонъ и грѣмъ смѣнява тишина
Безгласна, като въ забравенъ храмъ...
Шумъ отъ невидими крила: вълна
Вълшебна ме понася тукъ и тамъ...
И самъ въ мистичната замън
Съ вечерната и тихата печалъ
Въ душата си задутанъ, азъ блуждая
Крайрѣчния брѣгъ беззвученъ, запустѣлъ,
Въ изминалото тѣженъ взоръ отпразднѣлъ...

Далече подъ мъглата спи града,
Спи дѣтний Доростолъ, едва забравилъ
Въ снѣ миротворенъ тежката бѣда...
Клокотятъ сребро-тъмнитъ талази
На Дунава — въ безмълвна тишина,
Изъ облакъ въ облакъ боязливо лази
Самѣната зарѣйна луна...
Видѣния сръднощни прилетѣватъ,
Спятъ равнини и тъмни брѣгове...
Въ мистичнитъ дрезгавини унесенъ,
Дочувамъ нѣкаква тѣжовна пѣсенъ...
Като изъ подъ земята долетѣватъ
Тѣтнежи глухи, грѣмъ звукове —

Тамъ надъ руйната потѣмна глуха, —
Изваяна въ вълшебния свѣтликъ,
Изстѣпя сѣнката на Аспаруха
Съ досѣ хриятни, съ гордъ и суровъ ликъ...
И съ влѣти на далечъ къмъ сѣверъ взори
Въ висѣта застаналъ воюва горди,
Внезапно съ гласъ грѣмъ оговорни
На стичащитъ се безбройни орди...
И като прѣзъ вълшебенъ полустѣнъ
Дочувамъ екотъ и отъ шпаги звѣнъ
И виждамъ сѣкашъ празни гробовецъ,
Рушатъ се непристъпнитъ стѣни —
Възкрѣсватъ сѣнкитъ на вѣковецъ
И пълнитъ необзорни равнини...
И въ мигъ раздаватъ се сигнали бойни
И втурватъ се отъ вси страни събрани
Летящи вихъръ конници безбройни —
Звучатъ прѣзъ снѣ трѣби и барабани...

Клокотятъ сребро-тъмнитъ талази
На Дунава, въ безмълвна тишина
Изъ облакъ въ облакъ боязливо лази
Самѣната натжена луна...

Бунтовнишки тенденции въ Ромжия.

Солунскиятъ в. „Македония“ съобщава отъ Букурещъ: Много корпорации сж връчили на правителството мемораи, съ които искатъ да се подобри положението на чиновницитъ и работницитъ. Положението на правителството е извънредно затруднено; то не може да се противопостави на бунтовнишкитъ тенденции.

Тереза Ракенъ,

романъ отъ знаменития френски писател Емил Зола.

Една извънредно похвъртителна картина на прѣстѣпната любов. Издание на „МОДЕРНА БИБЛИОТЕКА“. Продава се въ всички книжарници и будки въ Царството. Цѣна 6 л.

Д. Нацовъ—Бурски.

Подъ ромжиско нго.

Разказъ изъ живота на българитъ въ Добруджа.

(9)

Марто безъ да разсждава какво прави, съ единъ скокъ сграби Радулеску, издигна го надъ главата си като парцалъ и искаше да го трѣшне на пода, сжщо като миналата година, ала даскалъ Горанъ се притече, отне го отъ ржцѣтъ му, като заговори съвсѣмъ спокойно:

— Синко, не се нервирай. Остави нищоженъ да почувствува самъ нищоженството си.

Ала Ионакъ побѣснѣ.

— Разбойници! Хуни! Азъ ще ви застрѣлямъ до единъ! Вие не трѣбва да тѣпчете земята. Ще ви залича отъ лицето ѝ! Убийци! Мръсници! И като пое въздухъ довърши: Войници! Извържете ги до единъ!

Марто бързо се намѣси.

— Спрѣте, господине! Стига, защото и прословутото българско тър-

Животътъ въ Добруджа.

Балчишко.

Никола Пашковъ, 47 год., Атанасъ Костадиновъ, 85 години и Киро Петковъ, 20 год. отъ с. Екрене, сж били арестувани и прѣдадени на ромжиския командантъ въ Добричъ, подъ прѣлогъ да дадатъ обяснения за причинитъ, по които съселинитъ имъ сж отказали да приематъ ромжиската администрация. Безъ въскажъвъ разпитъ, тѣ сж били арестувани въ полицейския участѣкъ. Когато пѣкъ били изпратени прѣдъ команданта, той, заедно съ джандармерийския фелдфебелъ, имъ нанесълъ тежкъ побой. Откарани на ново въ затвора, тѣ били държани безъ хлѣбъ и вода. На молбата имъ да имъ се даде поне малко вода, ромжискиятъ полицан отговарялъ: „За васъ нѣма ни хлѣбъ, ни вода“.

Два дни по-късно единъ ромжиски джандармерийски поручикъ ги изкарва на двора на участѣка, билъ ги съ пѣсници и юмруци по главата и гърдитъ и, като не стигнало това, запозвѣдалъ на джандармитъ да ги биятъ съ пояснитъ си. Отъ силния побой тѣ падна въ безсъзнание. Най-сетнѣ, разпитани отъ префекта, били освободени, понеже ги намѣрили невиновни. Потърпѣвшиятъ се оплакали на командувания британски войски въ Добруджа и на пълномощницитъ на чуждитъ държави въ България.

Тутраканско.

Българскиятъ запасенъ офицеръ подпоручикъ Здравковъ Любенъ Милковъ отъ 62 полкъ, 11 македонска дивизия, е билъ арестуванъ въ Тутраканъ, защото пътувалъ отъ България безъ разрѣшение и откаранъ въ Силистра, дѣто билъ малтретиранъ отъ ромжискиятъ власти. Той твърди, че Божановъ, за арестуването на когото ние съобщихме, е билъ извежданъ ношно вѣрме отъ затвора и прѣдполага, че това е ставало съ цѣлъ да го изгезаватъ.

Давидъ Радевъ, бившъ полицейски приставъ въ Тутраканъ, е арестуванъ по донесение на Кирилъ Ф. Филевъ, 23—24 год., по народностъ грѣкъ, че подбуждалъ населението къмъ бунтъ. Радевъ билъ откаранъ въ Силистра и послѣ жена му получила съобщение, че е умрѣлъ. Никакви подробности, обаче, за смъртта му не се знаятъ.

Силистренско.

За положението въ Силистренско изобщо една картина ни дава слѣдното съобщение, до редакцията ни:

„На сина на Ангелъ Коцевъ отъ с. Бабукъ е нанесенъ тежкъ побой, вслѣдствие на което едното му око е изтекло. На снѣръ-ени махленци искали 400 хиляди лева за да не имъ взематъ храната. На Друми Матевъ отъ Балтаджи-Еникѣй вземали карушитъ, добитѣка, житото, военнитъ дрехи — буквално ограбили всичката му покщнина, дѣцата му сж останали голи и боси. На Нелѣчо Ганчевъ отъ с. Кара Есекѣй обезчестили жена му. Учителката Ст. Пенева е разкарвана подъ

стража отъ с. Усулѣкой до Аккадѣларъ опитали сж да я обезчестятъ, но английскиятъ командантъ я спасилъ. На Слави Алексиевъ отъ Калипетрово арестували баща му, ограбили му паритъ и, слѣдъ като му нанесли побой, пунали го. Арестуванитъ, побойната, грабежитъ безспирно продължава въ всички села на Силистренско.

Турското население се подлѣгна, че Добруджа ще биде турска и съ това турското население се настройва противъ всичко българско. По селата и пѣтищата напѣтъ бѣжанци се прѣсѣдватъ и отъ турското население.

На дѣдо Петръ отъ с. Суванлъкъ-Ени-махле ромжискиятъ ограбили 60 наполеона звонково злато, били го до смъртъ и арестували. Учителъ Русъ Георгиевъ и гарванския кметъ Тодоръ Нисоловъ арестувани въ Силистра, бити до смъртъ и слѣдъ една седмица ги освободили.

Пѣсницитъ, които пристигатъ, още на границата биватъ залавяни и интернирани къмъ Галацъ. Много пѣсници стоятъ въ Кемалиаръ, не смѣятъ да си заминатъ по домоветъ“.

Пропагандата на кралица Мариа.

Солунскиятъ вѣстникъ съобщаватъ, какво ромжиската кралица заявила, че слѣдъ заарѣщането си отъ Лондонъ, щѣла да посѣти опустошенитъ френски градове и да се помоли на гробоветъ на загиналитъ при Вердонъ войници.

Ромжиско-унгарската граница.

„Пари-Балканъ“ съобщава отъ Парижъ: Комисията по ромжискиятъ въпросъ е привършила работитъ си; тя прѣпорѣчва въпроса за Банатъ и Темешваръ да се разрѣши примирително, като Унгрия получи територитъ съсѣдни на Сегединъ, а Сърбия — по голѣмата частъ отъ Торонталъ. Ромжискиятъ аспирации сж окастрени.

Бъдещето на Черно море.

Относително новото положение, което е на пътъ да се създаде по брѣговетъ на Черно море, „Журналъ дьо Женевъ“ пише:

Прѣдварителната конферерция на мира е блокирана отъ най-разнообразни рекламации на различнитъ народи. Политическото разлагане на извѣстни държави пороци голѣмъ брой народи, които искатъ своята автономия или независимостъ, намиращи се въ невъзможностъ до сега да манифестира въ своитъ идеи.

Жителитъ по крайбрѣжията на Черно море отъ отоманската империя сж отпратили до конференцията на мира единъ твърдъ характеристиченъ мемораръ, но тѣхната кауза се смѣсва съ тази на Турция и не може да се проучва независимо отъ послѣдната.

Ако Турция биде разложена, черноморието има ли право да добие единъ специаленъ статутъ?

Какви сж неговитъ претенции? Върху шо се базиратъ тѣ?

Думитъ „Черно-морска република“ дѣйствуватъ по особенъ начинъ на на-

шето уху. Какъ подъ тази модерна форма може да се види древното царство, надъ което царуваха Митридатитъ, отъ които Митридатъ Еспаторъ нѣколко стотинъ години прѣди Христа вѣрваше да може да изпрати сръцу Римъ Помпея?

Отъ 1461 год. турцитъ се настанѣха въ Трапезундъ и отъ тогава черноморието се намира подъ тѣхно владичество. Че жителитъ, въ своего мнозинство християни, искатъ сега своята свобода, това е естествено. Трѣбва да се отбѣлжи, обаче, че претенцитъ на лигата на народитъ, основана въ Парижъ, се слѣскаватъ съ тѣзи на арменцитъ.

Арменскиятъ народъ, изтрѣбванъ до сега многократно отъ турцитъ, е намаленъ значително. Арменската държава, както я прѣдвѣжда проектътъ за създаването ѝ, обхваща 4 и половина милиона мюсюлмани и 900,000 арменци.

За да формиратъ своята страна, арменцитъ искатъ излазъ на море чрѣзъ Трапезундъ. Това ще имъ позволи добро економическо развитие. Тѣ искатъ освѣтъ това и излазъ на Сръдиземно море чрѣзъ Мерсина и искатъ за тази цѣлъ да имъ се даде вилаетътъ прѣпиранъ около Адана. Единъ американски протекторатъ се струва на мнозинството арменци като сръдство за даване на новата държава възможностъ да се устрои и да влѣзе най-сетнѣ въ кръга на другитъ държави.

Ако бъдещето на Армения и Трапезундъ се нарежда по тѣй актуаленъ начинъ, въпросътъ за другия брѣгъ на Черно море, украинския, се разглежда съ нужната важностъ отъ точка зрѣние използването водитъ на прочутия Понтъ — Евксински.

Органътъ на украинското правителство, „Украински Голъсъ“ прѣдава текста на единъ договоръ, сключенъ между Украйна и Сѣгласението. Членъ 6. отъ този договоръ прѣдвѣжда „възстановяването на военната флота и търговията въ Черно море.“

Какво ще рече това? Трѣбва ли да се вѣрва, че паракодитъ отъ старата руска флота, които бѣха прѣдоставени на Украйна, ще бждатъ наскоро турени въ употреба? Трѣбва ли да се очаква една нова военна флотска акция?

Тѣй както е обнародванъ, договорътъ заслужава да биде придруженъ отъ нѣкои обяснения: необяснимъ е смисълътъ на този договоръ, ако сѣгласеницитъ искатъ просто да се ангажиратъ въ една акция, противъ болшевикитъ и очакватъ се подробности върху този договоръ, който се явява отъ особено голѣма важностъ за Украйна, щомъ той признава нейния суверенитетъ.

Финансовата криза въ Ромжия.

В. „Танъ“ пише, че финансовото положение въ Ромжия е твърдъ тежко. Ромжиската валута всѣки денъ се обезцѣнява и не могатъ да се доставятъ стоки отъ странство. Страната е заплашена отъ голѣма криза и въ момента, когато ще трѣбва да концентрира силитъ си, за да се бори съ болшевиизма, нейниятъ икономически животъ ще биде парализиранъ.

пение има край. Валерия, како, Цѣто, вѣрвете да се облѣчете. Вземете си подебели дрехи. Този риларъ ще има търпението да почака до като се стегнемъ. Войницитъ се спускаха да попрѣчатъ на женитъ да плѣзатъ въ стайтъ си, ала Марто ги избута съ ржцѣ и смѣйки се имъ подвикна:

— Не се страхувате. Ние сме честни хора: дори отъ смъртта, дошла отъ безчестности, нѣма да избѣгаме.

— Оставете ги да се облѣчатъ! — запозѣда. Ионакъ и се доближи до леглото на Смилеца. — Ха! та това е приятели на Костжу. Ставай, свиня!

— Не може, боленъ е, — каза майката.

— Ставай, скотъ проклетъ! — повтори той и го шибна съ камшика си.

— Не удряй! Какъ смѣешъ да удряшъ? — подвигна съ изтощенъ гласъ Смилецъ и надигна главата си.

— Какъ смѣя ли? — попита Ионакъ и замахна по-силно съ камшикъ си, който съ свистене се впи въ Смилецовитъ меса. Смилецъ, жегнатъ дълбоко въ душата си отъ този ударъ, забрави раната си, рипна надъ леглото и даде такъвъ тласкъ на капитанъ Ионакъ,

че послѣдниятъ изгуби равновѣсие и се трѣшна на земята.

Майката побърза да се намѣси.

— Чедо, не бива, чедо... Ще ни избиятъ като кучета... Какво ще правимъ? — И страхъ скова добрата майка.

— Остави ме! — извика съ нечовѣшки гласъ Смилецъ и се мѣчеше да се откопчи отъ ржцѣтъ на майка си, която се опита да го задържи.

Дигна се страшна олелия. Войницитъ се спускаха да заловятъ Смилеца, който бѣше застаналъ на крелата и, като махаше единъ кракъ отъ столъ, не имъ позволяваше да се доближатъ до него.

— Спрете! — извика Марто, — иначе ще стрѣлямъ! Пожалете поне единъ боленъ. Не виждате ли, че цѣлъ е въ кърви.

— Готови сме! — каза Кремена влизайки.

— Сестро, ако искашъ, можемъ да те оставимъ, — любезно каза Радулеску на Валерия, която погнусена се дръпна отъ него и му подхвърли:

— Азъ съмъ българка; жена на българинъ съмъ — дѣто той, тамъ и азъ. Милостъ отъ тебе не ща.

— Ти ще проклѣнашъ часа въ който си се влюбила въ този татаринъ, но ще биде късно... помни това добръ: — заканително ѝ каза Радулеску.

— По-добръ мисли за себе си.

— Ионакъ, раздразненъ до неузнаване, изкрѣска наово:

— Всички да се извържатъ! Кжщата да се обискра! Търсете! Прѣвърнете всичко наопаки! Тѣ сж български шпиони! Ще ги застрѣлямъ утрѣ всрѣдъ селото. Ромжиската културна земя за винаги ще се отърве отъ тѣхъ.

— Види се, отъ голѣма култура вършитѣ насилне надъ беззащитнитъ, обирате и подпалвате кжщитъ имъ, — каза Смилецъ и се сгърчи отъ болки.

Ионакъ се направи, че го не чу, а само впишаше погледи въ ржцѣтъ на войницитъ, които чупѣха сандѣци, ракли, да разхвърлятъ дрехи и книги. За нѣколко минути реденото съ грижи и трудъ отъ дълги години биде смѣкнато на пода, изпоцапано или изпочупено.

Положението.

Една телеграма на солунския в. „Л'Олимпич“ с дата 17 март съобщава, че комисията по ромжнските работи привършила работата си през идната седмица (през тая, която сега тече), и че, според известни съобщения, тя щяла да предложи остяпването Добруджа на България. Според други съобщения пък (на в. „Тан“), въпросът за България, Австрия и Турция щял да се отложат за след първата половина на април, до когато се очаква да се подпише предварителния мир с Германия.

Частният съветник на вестниците сж. изобщо противоречиви и трябва да се приемат с голяма резерва. Работата е в това, че конференцията се натъква на големи затруднения, прѣдизвикани от хаоса на изток, подхранван и от нашите балкански съвети, които сж. своите ненаситни апетити усложниха работите по опрѣдѣлението границите на новите държави на изток.

Като резултат на това ние виждаме мажоритът да реагира по начин, който може да стане много опасен в свързка с създаденото вече положение в Русия. Граф Кароли си подава оставката, понеже считал, че политиката му за сближението на Унгария с Съглашението е свършено фалирала. Повод за оставката на граф Кароли и на цялния кабинет е послужила нотата на френския военен прѣдставител в Буда-Пеща полковник Дикс, в която се казвало, че новата демаркационна линия между Унгария и Ромжния трябва да се сѣта като граница между двѣтѣ страни.

До сега не е съобщавано нищо за каква окончателна работа по ромжнунгарските териториални спорове и за това съобщението за причините на унгарската криза изглежда малко тъмно. За момента, обаче, това не е толкова важно. По-важно е, че Буда-Пеща е в рѣцѣт на едно съвѣтско правителство. Ние не знаем още какви послѣдствия може да има тоя прѣврат при и тъй заплетеното положение на изток. Сигурно е, обаче, едно, че свѣтът влиза в една фаза твърд критическа за бъдещето на народите. Само умѣреността, справедливостта и бързината в работата на конференцията могат още да прѣдотвратят разширението на руския хаос и в сръбния Европа.

Работите могат да се усложнят още повече и от новия кипец, който се наблюдава в Германия. В Берлин сж. се приготвявали големи манифестации против полските претенции върху Данциг и разпокъсането на Германия. Не е важно, в какви форми ще се изрази новото възбуждане утрѣ; важно е, че то ще поддържа един опозиционен дух против рѣшенията на конференцията и ще засилва настро-

нието, което шовинистите тъй нетактично създадоха в началото на работата на конференцията.

Растящият хаос в източна Европа констатира и кореспондент на Трибуна. По тоя повод ние ще трябва да си припомним, че от 1912 година Европа вече два пъти е хвърляна в хаос и един трети чука на вратите ѝ. В основата на това положение на нѣщата лежат прѣли всички балканските въпроси. Европа не разбира значението, което имат балканските въпроси за нейната сѣдба и допусна, въпреки сръбско-българския договор, букурещкия мир. И Букурещ родил Сарзено. По-късно германците сж. не разбраха значението на Балканите и създадоха втория букурещки мир, който пък роди Добро-Поле.

На Балканите се намира ключът на всесѣтския мир и днес повече от всякога, защото сж. балканските интереси се свързаха интересите и на няколко новообразувани държави. Това показва, че до като балканските въпроси не се разрѣшат справедливо, траен мир не може да има. А справедливостта може да се постигне, не с паломничеството на патриарси, крале, кралици, нагласени депутати и пр. и пр., а с безпристрастно изучаване на въпросите, основите на които се намират в международните актове и научните трудове на обществеността, когато още не е имало българска държава.

Ромжния и Сърбия.

Парижкитѣ в. „Тан“ от 2 март обнародва едно писмо подписано от нѣкой си Д. Драшеско; в писмото се казва:

В. „Тан“ публикува една статия твърд интересна, под заглавие „Рейн прѣграда на Западна Европа“.

Дълбоко впечатление ми направи въпросът за Рейн, както вестникът го поставя.

В настоящия час, съобразно с етническите принципи, всяка държава се старае да получи такива граници, които да ѝ гарантират не само военната сигурност, но да ѝ дадат такава географическа граница, която да позволи на тая държава да живѣе, да се развива и да изиграе ролята си в международния живот.

Така, Италия иска по Алпите една граница отговаряща на тия нужди; чехословациите искат нѣмските територии в границите на историческа Чехия, а Франция трябва да получи линията Рейн.

По сж. щите съображения ромжници искат да имат р. Дунав за граница между Ромжния и Сърбия. Ромжния, изнесената изпрѣл крѣпост на латинската раса на изток, не може да се развива и да изиграе ролята, която ѝ е опрѣделена в Европа, особено задачата да прѣгради пътя на Германия към изток, ако не получи за граница Дунава. Всѣки опит да се настанят друга държава отсам Дунава ще бъде опасен и ще означава една слабост в съюза.

Опасността отъ болшевиизма.

В. „Таймс“ на уводно мѣсто се занимава с опасността на едно сътрудничество между руските болшевики и Германия.

„Опасността, пише „Таймс“, може да се избѣгне, като се създадат силни държави прѣгради между Русия и Германия. Възможно е да се наложи подобна прѣпазителна зона между Германия и Франция.

Конференцията трябва да опрѣдѣли на изток отъ Полша една зона подобна на установената на запад. Всяко прѣминаване на тая зона отъ страна на болшевиките, ще се счита като акт на война.

Мирната конференция трябва да може да поддържа тоя ултиматум сж. въоръжена сила. Изглежда, че е достатъчно да се изпратят в Полша организирани в. Франция полски войски, като се снабдят с нужните муниции и други технически срдства.

Да се поддържа Полша е не само една военна задача, но сж. и една морска проблема. Каквото и да бъде рѣшението за участъта на Данцинг, абсолютно необходимо е Полша да може да се ползува безпрѣпятствено отъ това пристанище.

Трѣба да се вземат рѣшения за свободата на мореплаването в Балтийското море. Ако това море бъде затворено, то ще бъде фатално за полската държава и за авторитета на Лигата на народите. Ние трябва да благоприятствуваме за образуването на една лига на балтийските народи — финландци, литванци и естонци против болшевишка Русия.

Кралица Мария говори.

Онзи ден публикувахме изявлението на ромжнската кралица прѣд италианските журналисти в Париж. Според солунския в. „Ендепандан“, кралицата е намѣрила нѣжни думи и за другите журналисти. Тя е заявила: Най-важният въпрос, който сега се поставя в Ромжния, е борбата с болшевиките. Съдѣйствието на всичките съюзници е необходимо за моето отечество. Направете всички усилия за Ромжния, който ме изпраща да педирамъ нейната кауза. Азъ бѣх в Англия, бихъ желала да отида в Америка, азъ бихъ искала да отида в всичките страни, които ни помогнаха. В срѣд цѣлтъя в тоя салон азъ тжгувамъ, че тамъ, у насъ нѣма нито едно цѣте, нѣма дърва за отопление, нѣма хлѣбъ, нѣма обуки. Всичко ни липсва. Но да дойдемъ пакъ до болшевиизма. Ние всички трябва да се обединимъ противъ болшевишката опасност. Генералъ Бертело, сж. когото дълго се съвѣщавахъ, прѣди да тръгва отъ Ромжния, ме натовари да ви кажа: Трѣба да се образува хигиеничен кордонъ около Русия. Всичките съюзници трябва да се намѣсятъ, за да се разгроми болшевиизма.

Искайте в-къ „Добруджа“ отъ вѣстникопродаватѣтѣ.

Ромжнските плѣвници.

Солунските вѣстници съобщаватъ отъ Римъ, че първият полкъ образуванъ отъ трансилванските плѣвници — 2,760 войници и 80 офицери — ромжници и италианци — били натоварени на два парахода в Триест и заминали за Ромжния. Новият полкъ се командувал отъ италианския полковникъ Синбалди.

Сега се формирали други два полка, отъ които единият ще се командувал отъ италианецъ — полковникъ Маркизъ Джусти.

Петнистѣтѣ тифъ в Ромжния.

Солунските вѣстници съобщаватъ, че в Ромжния петнистият тифъ е взелъ епидемически характеръ. Съглашенските власти изпратили специални санитарни комисии вж. трѣшността на кралството. Една делегация отъ ромжнски лѣкари е заминала за Парижъ, за да закупи серумъ и медикаменти.

Още жертви.

Телеграфира отъ Варна: Жителитѣ Петръ Сибевъ, Иванъ Жековъ и Демиръ Гочевъ отъ село Дураси, Добришко, наклеветени, че били прѣз 1916 г. един ромжнски циганин, сж. откарани неизвестно гдѣ. Жителитѣ отъ село Черна, Мачинско, Георги Чешмеджиевъ, Юрданъ Стояновъ и Петко Тодоровъ биватъ арестувани на 10 мартъ, държани в затвора до 16 мартъ и изтезавани, на 17 мартъ избѣгватъ къмъ България, обаче, в селото Тортманъ биватъ повторно арестувани отъ ромжнските жандарми, тежко малтретирани, като имъ сж. взели 1850 лв. и, когато вечерта на 19 мартъ сж. се опитали да избѣгнатъ жандармитѣ стрѣлятъ по тѣхъ, като свалятъ вторитѣ двама убити или ранени само, не се знае, а спасилъ се е само Георги Чешмеджиевъ, който сега е тукъ; отъ южна Добруджа съобщаватъ, че ромжните трѣскаво събиратъ данцигитѣ и то в ромжнски пари, а българските вземали сж. курсъ 50%; сж. в южна Добруджа е започнало вече експроприрането на земята отъ земледѣлците, като имъ се оставятъ само по 100 хектара.

Печатница „Гутенберг“ сж. добръ персоналъ, изпълнява всички порѣчки при най-либерални условия. Помещава се на ул. „Бенковски“ 22. Телефонъ 1498.

Le Mouvement Dobroudjain

Bulletin de l'Organisation Dobroudjain en Bulgarie
Paraît le 1er, le 10 et le 20 de chaque mois
Rédaction et Administration place „Tchernia Djania“ 5
Téléphone № 368
Abonnements: Bulgarie: 6 mois 9 frs., un an 18 frs.
Etranger: 6 mois 10 frs., un an 20 frs.
Намира се за продажъ при всички вѣстникарски агенции в Царството. Въ София за продажъ при вѣстникарските будки.
Единъ брой 50 ст.

Приематъ се абонати чрезъ Администрацията, площадъ „Черна Джания“ 5—София.

Въздухътъ се напълни сж. прахъ и перошина, която като сѣжна виелица нахлу в всички стаи и побѣли разхвърлената покъщнина. Бѣлѣ саванъ покри разрушителното дѣло.

Книжката се разгрѣща сж. най-големо усърдие; търсѣха се в тѣхъ прѣстѣпленията на българите спрямо великата ромжнска държава. Всяко позорително листче, всички писма и томовете книги бидоха прибраны в едно сандѣче, което изглеждаше, щѣше да служи като веществен доказателство за нещѣстливите прѣстѣпления.

Слѣд като се прѣрови всичко, и не се намѣри това, което търсѣха, капитанъ Ионакъ сж. пълна безочливостъ, която е присѣща на рода му, доближи даскалъ Горанъ и попита:

— Bani nu sânta? Undet sunt bani, Domnule? *)

Даскалъ Горанъ сж. съзри на очи и велика злоба в душата си изгледа цѣлото това опустошение, което бѣше сполетѣло неговия домъ, чу въпроса

*) Пари нѣма ли? Къдѣ ти сж парите, господине?

на Ионакъ и захапа вързанитѣ си рѣцѣ. Той не очакваше поне това ново изпитание.

— Ваеха ми парите в Силистра...

— Защото стѣ разбойници! — прѣкъсна разбѣсѣлия Ионакъ, а войницитѣ, на чело сж. Драку Иону, вързваха двама по двама нещастните жертви.

Въ това време единъ войникъ влѣзе и доложи на Ионакъ:

— Всички сж. изловени, майорътъ замина за Силистра. Подпоручикитѣ, които дойдоха сж. него, застрѣляха само петима... Чакайте ви...

Ионакъ се засмѣ сж. гласъ, послѣ сви вѣждитѣ си и изрева:

— Всички до единъ! Въ това село не трѣбва да остане жива душа. Който се противи, куршумъ!

Сигуренъ, че е в безопасност, той зашнѣ сж. камшика си вързанитѣ, започна да ги плѣе в лицата, да ги псува и да задѣва женитѣ Цѣтана и Кремена.

Марто сж. покрусена душа се помъчи да си освободи рѣцѣтѣ, но не можа и извика на Ионакъ:

— Господине, вие прѣвишавате правата си! Не се докосвайте до сестритѣ ми! Не стига ли този позоръ и тази гнусота, която извършихте спрямо насъ?

— Ха... ха... ха... сега сте всички в рѣцѣтѣ ми. Стига да поискаме, ти шпионинъ, ще видишъ какъ ще се прѣвѣтатъ голѣ в рѣцѣтѣ ми.

Марто си прѣхапа устнитѣ и мълкна. Той рѣши да не дразни повече този загубилъ всѣко човѣшко чувство човѣкъ.

Ионакъ добави:

— До сега трѣбваше да бждатъ избѣсени. Хайде!

Войницитѣ почнаха да блѣска въ биятъ вързанитѣ по-скоро да излѣзатъ вънъ. Радулеску стоеше до вратата и задѣржаше Валерия.

— Сестро, ти остана.

— Остави ме на мира!

— Ще ги застрѣляме.

— По-добър отъ куршума на безчестнето ви да умра, отколкото да остана въ мръсното ви благо.

Ионакъ доближи до нея и полу-гласно зашепна:

— Не, нѣма да ви остави. Сега или никога!

— Моля ви се, оставете ме да отида къдѣто е моя мъжъ.

— Вашиятъ мъжъ отива на бѣсилото, разберете това и не се противете, — дръзко каза Ионакъ и я дръпна навтрѣ в стаята. — Вие нѣма да излѣзете отъ тукъ!

— Не иска да му станешъ жена, стани му любовница, — каза нейниятъ братъ и притвори вратата.

Валерия се възмути до дълбочинитѣ на душата си и, като събра всичкитѣ си сили, тя се изхрани в лицето на брата си, който искаше да я хвърли въ рѣцѣтѣ на този умразенъ ней човѣкъ. Тя се задѣхваше.

— Никога не очаквахъ моятъ братъ да ми бжде сводникъ...

— Прѣстани, змию!... изкрѣска Радулеску, но не довърши. Валерия сж. послѣдни усилия се дръпна отъ рѣцѣтѣ на Ионакъ, който държеше връзката на рѣцѣтѣ ѝ и, като се почувства свободна, тя залѣпа такава силна плѣсница на брата си, че той залитна и силно удари главата си въ стѣната.

(Слѣдва).

ХРОНИКА

Истината по обвиненията срещу България. Възползувани от блокадата, която тежеше върху България, нашите съседни наводнича Европа с чудовищни обвинения против България. Тя по-точно сжщата история, която разиграха след катастрофата през 1913 г. Тогаз, благодарение на анкетата на Карнеги, истината се осветли, но нашите съседни не се вразумиха. Сега те се нахвърлиха върху нас с по-големо ожесточение. За да се хвърли и сега светлина върху положението на работите, нашето министерство на външните работи е отпечало вече един доклад, който съдържа позитивни данни върху всички обвинения разпространявани от сърби, гърци и ромъни, които са станали известни у нас.

Докладът ще бъде раздаден на членовете на мирната конференция в Париж.

Народното събрание. Депутатите земледельци от групата на г. Стамболийски, които бяха напуснали народното събрание с декларация, че принасят дейността си между народа, се завърнаха в народното събрание, без да дадат обяснения за новото си поведение.

Ромънските власти са извършили нови арестувания в гр. Силистра и околната. Правилни чести обиски и държали в постоянна напрегнатост и страх българските семейства.

Младежите от Балчик се викаят за преглед от наборната комитсия за 5. март стар стил.

В Добрич са пристигнали 200 души ромънски войници, които ромъните наричали „стражари“, но които са пушки и картечници са извършвали военни упражнения до самия град.

Всички храни, иззети след 1 януари т.г., ще се изплатят по повишените цени, независимо от изпълнени наряди и срокове. По сжщия цени ще се изплатят преди 1 януари т.г. храни от реколтата 1918 год. и на ония домакинства, които са изпълнили наряда до тая дата или го изпълняват след тая дата, независимо от обстоятелството, дали общината или населеното място са изпълнили или не нарядите си в опрѣдѣлените срокове. Царевича не влиза в наряда, който трябва да бъде изпълнен, за да се плаща по новата цѣна. Тя остава допълнителен наряд.

Дирекцията на прѣхраната е обявила за прѣмети от първа необходимост джбилените материали, намиращи се в страната или които ще се внасят от странство, като естракти, паламуд и смрадица. В 10-дневен срок притежателите на такива материали ще трябва да декларират прѣд районните комитети какви количества имат от тях.

Ромънските управници в Добруджа. В селото Касапкой се е завърнал прѣдшния нотаръ, Туртуряну. Той, когато дошъл в селото да вземе длъжността си, свикал по-видните селени и, като ги заплашил, казал им да му дадат черковните пари. Селяните, уплашени да не ги интернира, защото знаят му познават, повикват касиера Иванъ Кръстевъ, който прѣдал на Туртуряну сумата 4000 лева. В сжщото време извиква Стоянъ Иванчевъ и други двама селяни и им заповѣда да отидат в Тулча с каруците си да донесат багажа на лѣда му Ионъ Дуинтреску, бивш попъ в селото. Селяните отиват в Тулча, но попа не бил дошъл от Ромъния. Чакали там цѣли четири дѣна. Повече да стоят в града им било невъзможно, защото за себе си и за конетъ си нѣмал храни и като прѣдполагали, че попа не бил дошъл в Тулча, върнали се в село. Туртуряну извиква Стоянъ Иванчевъ, смазва го от бой и му взема 800 лева, защото не довел попа. Другите се отървали без пари.

Сжщия Туртуряну извиква Георги Йорданъ, кехая на селото от 30 години насамъ, Ионъ Казаку и други ве-

терани и им дава заповѣд да отидат да съберат кашите на българите, които са отишли да се прѣхранват в южна Добруджа. Най-напрѣд бил съборенъ на Иванъ Шеревъ единъ хамбаръ за храна от дѣски, които на днешно време струватъ 10,000 лева. Материята е бил прѣнесенъ в общината да го изгорят. Освети това съберат още единъ плѣвникъ, единъ дамъ и тарабите на плѣтоветъ.

Дали кжщата е останала здрава до сега, не се знае.

Сжщо така съборени били кжщите на Тоню Петровъ и на други.

Мюсюлманските религиозни общини. Комисията по изработването на устава за устройството и управлението на мюсюлманските общини в България е завършила работата си, като окончателно е приела на трето четене изработения от министерството на външните работи и на изповѣданията проекто-уставъ.

Г-нъ министър-прѣседателъ вчера е приелъ комисията и е изказалъ задоволството си за извършеното, като е обѣщавал, че в скоро време ще утвърди устава, за да може по такъв начинъ част по-скоро да се поставят в редъ и подъ законъ духовно-религиозните институти и интереси на мюсюлманите в Царството.

Арменска митрополия в България. Епископъ Турянъ, бившъ одрински митрополитъ, на чело на една депутация от арменски първенци, се прѣдстави в министерството на външните работи и на изповѣданията и прѣдале едно послание на арменогоринския патриархъ в Цариградъ, с което послѣдния моли българското правителство да разреши учрѣдяването на арменска митрополия в Царството и да утвърди за арменски митрополитъ Н. В. Пр. Турянъ.

За пострадали от суша. Управлението на земледѣлската банка съ окръжно нарежда, щото кжловетъ и, когато ще прилагатъ закона за подпомагане съ заемъ, пострадали от суша земледѣлци, при отпущане заеми да не задържатъ стари дългове на земледѣлците срещу новите заеми.

Стоки от Италия. Италианският параходъ „Константинополь“ пристигналъ тѣзи дни в Цариградъ и получилъ разрѣшение отъ италианското правителство да отиде в Варна и продаде натоварените на него стоки, на стойностъ 20 милиона лири, като платове, памучни изделия, гъonti, кафе, сапуни, сеѣщи, вермуть и пр. Държавата, респективно дирекцията на прѣхраната, възнамява да купи тѣзи стоки отъ притежателя имъ, който пътува съ парахода, срещу сурови материали — пашкули, овчи и агнешки кожи съ вълната, неправа вълна и, ако е възможно, тютюнъ. Отъ това право за размяна на сжщи стоки, които дирекцията прѣдлага, могат да се ползватъ, при сжщитъ условия и подъ контрола на дирекцията, и частни лица.

Допуска се възможността, в случай че подобна сдѣлка не може да стане у насъ, на сжщия параходъ да бъдатъ натоварени горѣпоменатите български стоки и изпратени в Италия и съ получената сума да се купятъ италиански произведения за България.

При русенското д-во „Добруджа“ е основано бюро за настаняване добруджанските бѣжанци. Който се нуждае отъ работници, да се отнесе до бюрото ул. „Николаевска“ № 35.

На Станчо Шишковъ, русенски гражданинъ, русенското д-во „Добруджа“ изказва благодарностъ за проявения отъ него патриотиченъ жестъ, като отстъпилъ безплатно за канцелария на д-вото собствения си дюкянъ на ул. „Николаевска“.

Русенското д-во „Добруджа“ изказва благодарностъ на русенските граждани, които се отзоваха на неговия позивъ и дадоха своята лепта за да се помогне на нещастните добруджански бѣжанци. Събрана е сумата 10,670 лв., която се раздава на бѣжанците.

70 кола бѣжанци отъ Добруджа. Съобщаватъ ни отъ Варна, че на 23 пристигнали тамъ седемдесет кола и каруци съ бѣжанци отъ Добришко, Силистренско и Балчишко. Това масово напушане родните огнища отъ българ-

турии, липовани и др. народности се дължи на гоненията, арестите, безчинствата и жестокостите на ромънската административна власт, която си е задала за цѣлъ да обезлюди цѣла Добруджа и да я прѣдстави като неселена съ ромънски страна. Всички тия гонения се вършатъ тайно отъ окупационните войски. Всѣки оплакалъ се на французски или английски командантъ бива тормозенъ и заставянъ да напусне страната.

Търговска-чиновническа банка съобщава, че се помѣщава на жгѣла на площадъ „Александъръ I“ и улица „Знеполска“ № 1, до източната входна врата на хотелъ „Астория“ и извършва всѣкакви финансови, търговски, индустриални и др. операции.

Банката търси прѣдставителството на разни индустриални заведеия.

Книжнина.

Prof. Jordan Ivanof, — Les bulgares devant le Congrès de la paix. (Documents historiques, ethnographiques et diplomatiques), Бернъ, 1919 г., 225 стр. съ три карти.

Известниятъ нашъ професоръ Йорданъ Ивановъ, идва съ още единъ важенъ трудъ да подкрѣпи и обоснове прѣдъ чуждия святъ правотата на българската кауза. Новото съчинение на българския ученъ е толкова по-цѣнно, че то тѣкмо подхожда за момента когато мирната конференция се занимава съ империалистичните домогвания на нашите съседни.

Книгата е раздѣлена на 3 части, или по-точно тя съдържа едно изложение на автора, и две серии прибавки. В първата частъ автора дава единъ сбѣтъно вѣренъ, живъ, аргументъ и убѣдителенъ очеркъ на качествата на българското племе, които го проявяватъ като самостоятелна националностъ и като жизнерадостна, прогресивна и жизнеспособна демокрация. Посочено е и онова, което българският народъ е далъ, като приносъ къмъ общоевропейската култура, на своите съседни, че дори и не само на съседни, но и на далечни сродни и инородни племена. На 45 страници се разглеждатъ българите като народностъ, създаването на тая народностъ, териториалното и разпрѣделение, нейната особитостъ, езикътъ, държавниятъ и политически животъ на българите, религиозния животъ, литература, поезия и изкуство, и най-послѣдното на народната просѣта, което поставя скоршната България на първо място между балканските държави.

Следъ тоя съдържателенъ прегледъ на всичките проявления на нашия културенъ животъ днесъ и въ миналото, автора логично достига до заключение, че „тоя демократиченъ и ревнивъ за своята свобода народъ е далъ, в течение на вѣковетъ, доказателство за сжщественитъ си политически способности и за бѣлжити нравствени качества. Той, слѣдователно, дѣйствително е заслужилъ правото да участва и той въ бжщето общество на народите. Сжщо така той се счита въ правото да се надѣва, че неговите искания, безспорно основани върху правото, и отъ които слѣдователно той не може да се откаже, ще бъдатъ разгледани съ пълна справедливостъ прѣдъ безпристрастния форумъ на великите демократични народи“.

Въ втората частъ, или въ първата серия отъ анексите автора помѣства 175 извадки или посочвания на чужди автори — и стари, и по нови — върху българския характеръ на Добруджа, Македония, Моравско и Тракия, че дори и относително разпространението на българското плѣме по-далече отъ тия области. Това са френски, английски, руски, нѣмски, че дори и грѣцки, сръбски, ромънски и др. писатели, учени общества или публицисти, които даватъ своето свидѣтелстване, че нашите искания почиватъ на етнически и исторически права.

Третата частъ отъ книгата, или втората частъ на прибавките, съдържа 45 извлечения отъ дипломатически документи, договори, официални актове, протоколи на конгреси и конференции, мемоари, прошения и др., които всички съдържатъ повече или по-малко категорични признания на нашите права и признаватъ или установяватъ българ-

скиятъ ликъ на исканиятъ отъ насъ земи.

Приведените въ дѣтѣ части на анексите цитати и документи са толкова по-важни, че тѣ изхождатъ почти винаги отъ незинтересувани чужди учени и пжтешественици, отъ международни тѣла, та дори поѣкога отъ учени принадлежащи тѣкмо къмъ ония народи, които днесъ ни успорватъ онова което първите са ни признавали порано. Така са цитирани нѣкои сръбски указания, че Моравско е българска земя, приведени са грѣцки посочвания, че Тракия е населена съ българи, цитирани са сръби и грѣци, които считатъ, че македонци и българи са едно и сжщо нѣщо, ромъните пъкъ се отричатъ отъ цѣла Добруджа понеже нежелаятъ да заграбватъ една частъ отъ България.

Безъ трудъ въ г. професора И. Ивановъ да бъде изчерпателенъ, той съдържа въ своите прибавки повечето отъ свидѣтелстванията, документите и международните актове, които подкрѣпятъ българските искания прѣдъ ареопага на великите народи, а въ изложението на автора се дава една правдива картина на цѣнитъ качества на българския народъ; тоя трудъ, на дѣваме се, напълно да постигне благодарната и полезна за българската кауза цѣлъ, която автора си е задалъ.

Специално за Добруджа, въ анексите са цитирани множество отъ авторитетни, които говорятъ за българското население на тая власт и за нейната принадлежностъ къмъ България. Така срѣщаме извадки отъ Шилтбергеръ, Джорджичъ, Бошковицъ, Черанцо, Каницъ и мн. други. На стр. 116 е приведена споредъ списанието Journal of the Statistical Society of London, XL 1877, една интересна английска статистика за християнското население на Добруджа до прѣди ромънската окупация отъ 1878 год., въ която броятъ на българите въ тая областъ е прѣсметнатъ на 57,000, а тая на ромъните — на 35,000.

Въ послѣдната глава са помѣстени освѣтѣ другите документи, сжщо и изявленията направени противъ Добруджа въ ромънските парламенти и ромънскиятъ печатъ въ 1878 г., важниятъ адресъ на тулчанските българи отъ юли 1878, съ който българите отъ Добруджа благодарятъ на ромънския кралъ Каролъ, тогава князъ, за „великодушниятъ и кавалерски актъ, съ който се стѣгватъ връзките на приятелство, що свързватъ Ромъния съ България“ и който адресъ е билъ отправенъ по случай известието, че Ромъния се отказвала „да изгърне Добруджа отъ България“. Не е пропусната резолюцията, съ която добруджанското население отъ всички народности обявява въ първиятъ всенароденъ съборъ въ Бабадагъ своето рѣшение да се присѣдини къмъ свободна и демократична България.

Д-ръ И. Кюстенджалиевъ.

Търговска-Чинувническа банка

основанъ капиталъ 3,000,000 лв.
се помѣщава на жгѣла на площадъ „АЛЕКСАНДЪРЪ I“ и ул. Знеполска № 1
СОФИЯ.

Извършва всѣкакви банкови, финансови и търговски операции.

КНИГОИЗДАТЕЛСТВО „ГУТЕНБЕРГЪ“

■ ■ ■ СОФИЯ ■ ■ ■

Пустна се въ продажба отъ „МОДЕРНА БИБЛИОТЕКА“

АКА СЕМПРОНИЯ

повѣстъ отъ ЕРНЕСТЪ ЕКШАНЪ

„Сюжетътъ на повѣстъта е из частния животъ на римляните отъ императорския периодъ. Тя е чудесенъ любовенъ анализъ на човѣшките чувства и страсти. Написана е особено увѣкателно и се чете съ трепетъ и наслада. Съ голѣмо майсторство е описана сцената на хайдушкото явяване на развратния младъ сенаторъ Семпроний Кауленсъ въ спалнята на Ака Семпрония. Крайтъ — отровата и ножътъ — е поучителенъ за днешните наши нрави“, в „Миръ“ бр. 5644.

Намира се въ всички книжарници.

Цена 1.50 лв.